

Kerho

No 5

Lehden toimittaneet:

A. Linna.

R. Penttilä.

Nuorisot ja vanhemmat.

Kirj. "Kalliojoita".

Olen kuullut puolelta ja toiselta näprinoita tätä meidän liitettämme vastaan, esim. sellaista hyödyllistä kuin opintokerholiikettä vastaan. Ei päästetä omia nuoriaan kyllän kerhon jäseniksi, ja itse kerho on muka turha juoksupaikka, jossa kuluetaan illat hukkaan, vieläpä heidän mielestään kevytmielisissä hommissa ja kerhojärjelyjen astoon tuhlatut varat menevät kuin pohjatomaan kairoon.

On päivänsevä asia, että nuorison ja vanhempien harrastuk-

set eivät yleensä ole samat. Nuorille ihmisille eivät esim. uskonnolliset miehistelyt ole yhtenkään niin yleisiä ja mielenkiintoisia kuin vanhemmille, jotka tuntevat niiden parissa tyydytystä. Päinvastoin on meidän nuorien haastavaa kuvitella vanhaa ihmistä nuorison joukossa, missään remuavissa huvitilaisuuksissa. Luonnollisesti on poikkeuksia kumminkin puolin, mutta nekin vain vahvistavat sääntöä: jokainen vanhempi on kerran ollut nuori, innostuksia ja harrastuksia täynnä.

Me nuoret ottaisimme hyvin mielellämme vanhemmilta viisaita apureita, neuvoja ja tullea pyrinvoisiamme. Monella meistä on elämänuran valinta äärettömän vaikeuden takana. Jos silloin vanhemmat eivät oikeaan

3

sikaan anta meitä neuvillaan ja
neuvottele vakavasti kanssamme, voi
käydä niin, että monta nuorta elä-
mää joutuu haaksirikkoon. Kuinka
vaikeasti myös me erilaisissa pienen-
sa kiivastaan todellisia ymmärtäjiä,
vieläpä johtaviakin voimia vanhempien
joukosta. Opintokerhot, nuorisoseurat
ja muut hyvät sateelliset pyrinnot
kaipaavat vanhempien tullea.

Monissa paikoin kyllä vanhemmat
ymmärtävätkin tämän ja saattaa sil-
lä nähdä opintokerhokokouksissa
tiedon ja sivistyksen muruja nauttimissa
vieriekin harmaapäisiä vanhursia ja
punaposhisia voimakkaita nuorukaisia
tai neitoseja. Sellainen totisesti läm-
mittää nuorten sydämiä.

On tietysti selvää, ettei oikeusil

4

ta, varsinkin nykyisenä aikana, ~~soi~~
da riittä nuorison harrastuksille kaik-
kea sitä huomiota ja osanottoa kuin toi-
vottavaa olisi. Heittäähän ~~soit~~ suomat
yhteiskunnalliset, taloudelliset ja muut rien-
tonsa. Mutta asian ydin tässä ^{ei} olekaan ^{siinä} mi-
ten paljon vanhemmat nuorison harras-
tuksia kannattavat, vaan millä tavalla
ja mielellä he niihin suhtautuvat. Tässä
pitää hyvällä syyllä paikkansa sanonta-
tapa: "vähän, mutta hyvää", mikä täs-
sitapankuessa tarkoittaisi erikoisesti nuo-
rison harrastuksille suosiollista mieltä. Missä tal-
laista vanhempaa väkeä näkee, siellä voi aina ha-
vaita kuinka nuoriso on heille vähästäkin kiitollista; se
pitää heitä esikuvanaan, jopa suorastaan jumaa-
hoi vanhempia neuvonantajia, joista sitä tie-
tää kehittyä nuorille todellisia kehiti-
tävää ⁺ tervettä.

Talvian päättä
Kirj. "Kalamies".

Siihtä on nyt pari kolmekymmentä vuotta aikaa eli toisin sanoen siihen aikaan kun minä olin poika klupu. Meitä oli kerran sen aikuisia klupuja koostunut yhtenä kesäisenä pyhäpäivänä siihen Anttilan sillan alipuolelle Kuleharolahden Kihlakunnan puolimaaiseen päättävien Luken kohdalle missä virkaveljillä kalamiehillä on hyvä verkkaupitopaikka kevät aikana kun kalat nousee Käyhäjoella pitkin ylös päin. Siinä me jokirannalla maastui ja kellisteltiin ja odotettiin illan hämyä, että voitaisi lähteä tarkastelemaan minkä ne ihmiset ovat tänä kesänä nauriin myönteisiä laitt-

tunista - tietysti sen koran ilman
vaihuttuksesta. Heti kun sai ne ylös
^{resittä} nostetukin niin ~~sai~~ ne syödä harkais-
ta puihinsa. Tuolaa si niissä vihes-
paljan ollut, vaan vihan sitä välittänyt
kään, vaikka si punta karvastellutkaan
kun muualla krupissa palohaavat polt-
tivat tarpeeksi asti.

Kiin semmoistahan se oli tä-
mä siihen aikaan. Uskokoon joka
haluaa.

Kotiseutukeräilyjä.

Toimittanut Matti

Maija Käyhöjoki kertoi, että hän tapaa sanoa lapsille ~~lääkän~~^{perään} jutun riehdyttäväksi heitä heidän askeleissaan. Sen syntymäaikaa on vaikea sanoa, mutta on se hänen arvelujensa mukaan useita kymmeniä vuosia vanha. Ensikerran sanoo hän sen kuullessaan n. 40-50 vuotta.

Jutun sisällöstä huomaa kuinka perusteellista oli aikaisintaan perhekoppi. Siinä esitetään kysyjälle lapsilukua ja niiden myyjäinen olinpäike ja sen mukainen nimitys reikälä ammatti ja seura, johon ovat elämässään joutuneet.

On arveluja, että tämä juttu olisi kirjoista opittu, sillä kansan suussa

hullemt. Niinköhan. voisi olla? Mut-
ta heillestä päättään on se näillä seutuilla
syntyneet ja alkuikänsä saaneet, sillä on-
han nimitykset aivan ympäriltä.

Jutun pitämys on seuraava:

Viikse tuli, kun Mikki kuoli? Jäi-
kö monta lasta? - Yksi Pikki, toinen
Pakki, kolmas Kotilanklemetti, neljäs
neito Nilmelissä, viides Willisty Savas-
sa, kuudes Kirstu Karstulassa, seitse-
mäs sepän emäntä, kahdeksas Kana-
lan Maija, yhdeksäs yhtiälän muori,
Kyyristti kymmenes, Toetti toista kym-
mentä.

Käyhäjoella sepitettyä laulua.

Pulolan Jussi se hyvä mies
teki Herrahandan. Pisti savut

Kynnörin, silä sinä vüpyntt Nauran.
(Tekijä J. Maunu)

Ei sitä savi soimata, ei se
savi verrales. Kyllä sinä on Jounas-
ta ja pylyä verrales.
(Kertonut Jaakko Känkälahti.)

Kuulutus.

Vanhoja suudelmia suuseu-
missen takia pilaantunut ja ihmoi-
tetaan täällä, että niiden vaihto
tullee tapahtumaan pian. Kaikkia
asianharrastajia pyydetään käyttä-
mään tilaisuutta hyväksensä.

Varastettu.

Viime yönä varastettiin Kolan
Harjun kankaalla kaivosta reikiä,
sekä tehtiin muitakin pienempiä
näpistelyksiä, m. m. otettiin Lindan
mukkuussa hänen suudelmavaras-
tostaan muutamia vetisiä suudelmia
Varkaan jäjillä ollaan.

Läydetty.

Viime perjantaina tapahtui suuri
häyö. Läydettiin nimittäin huomatta-
va määrä retusia alkain jälkiä Ho-
vopään kosken alta. Omistaja saa pe-
riä ne rehelliiseltä läydyjältä.

Luhauksia.

"Top, top, Tiina, jabolanta, nyt
tullee liikaa!" sanoi eräs nuorimies, kun
kylän ämmät häntä nahkojen tähden
kiersattelivat.

"Anttikos pillä on" sanoi Linda

kun kiiri saappaaseen oli mennyt.

"Tahat pois" sanoi Pajonin Vaino
kun Vienon hialle pyrki.

"Antaa silakan vitista" sa-
noi Vieno, kun Anttilan Antti hänen
rakkausasioihinsa peksantui.

Sisällys:

Nuoriso ja vanhemmat, kirj. Kulkijapöytä.
Takinan päätö, " Kalamies.
Kotiseutukeräilyjä, toimittanut Matti.
Käyräjoella sepitetyjä lauluja, kerännyt Matti.
Kaikenlaista, ^{koannut} toimittanut Työjäsentuottaja.